

на совѣрномъ ѡномъ и страшнѣмъ торжествѣ познавъ, речеши: сѣ Авраамъ, и Исаакъ, и Иаковъ, и прочіи патриарси: сѣ Пётръ и Павелъ, и вси Апостоли: сѣ Давидъ Богоотецъ, и пророковъ мнѣхъ: сѣ предтеча Іоаннъ, и Стефанъ первоученикъ, и множество святыхъ. Таже паки многій въ Божественныхъ великій Василій къ лихоимцемъ бесѣда, не предъ очима ли, рече, пріймеша Христово сѣдѣще; внигда тѣмъ окрестъ ѡбѣдѣвъше ѡ тебѣ ѡбидимъ на тѣмъ возопіютъ: и дѣже во яже возведеши бѣги, явленны оузриши слыхъ своихъ образы. И сѣмъ сирѣмъ, ѡнамъ вдовицы, и ѡмѣдѣмъ ѡрѣвѣемъ ѡ тебѣ нищѣмъ: рабы, и хужѣ бѣмъ еси: сосѣды, и хужѣ роздражѣмъ еси, и сѣмъ подѣбѣмъ. Христовѣ же вторѣмъ пришествію, ѡпасѣвшій тайнникъ Ефремъ приспѣмѣмъ сѣмъ оучитъ: тогда, рече, чѣмъ ѡсѣмъ сѣмъ родителю, иакъ не бѣмъ содѣмъ бѣмъ дѣмъ. и иакъ оузрѣмъ зѣмъмъ въ ѡмъ чѣмъ грѣмъ и внигда ѡмъ нѣмъ въ десныхъ вѣмъ странахъ вѣмъ, и ѡмъ чѣмъ рыдѣмъ ѡ совѣмъ. И паки Богословъ тезоименный: тогда, рече, Велѣмъ оузрѣмъ свѣмъ, слава, и радѣмъ, иакъ же мѣ и во сѣмъ явилъ еси, брате любезнѣмъ. Таже словомъ и житіемъ призывающій, и Божію церкве ѡснованіе, святій Анастасій таковъ глаголетъ ѡ во Господѣ оумѣршихъ: иакъ сѣмъ ради Бѣмъ спасаемъ дѣмъ, еже даже до ѡмъ воскресѣмъ со дрѣмъ дрѣмъ быти и свѣмъ, ѡжиданіе имѣмъ, иакъ да воздаѣмъ имъ бѣмъ Божественна дѣмъ. Грѣмъ же и сѣмъ оуѣмъ лишѣмъ сѣмъ, не имѣмъ во познанію ко дрѣмъ дрѣмъ. На ѡмъ же всенарѣмъ позориши, икоже дѣмъ ѡмъ сѣмъ, сѣмъ и лица зѣмъ сѣмъ всѣмъ, дѣмъ всѣмъ послѣднее бѣмъ раздѣмъ, и послѣмъ бѣмъ кѣмъ въ мѣмъ